

कथनम् ,	चिकथयिषणम् ;	इति
कथयित्वा ,	चिकथयिषित्वा ;	इति
^१ प्रकथय्य ,	प्रचिकथयिष्य ;	इति
कथम् २ , } {	चिकथयिषम् २ ; }	इति
कथयित्वा २ , }	चिकथयिषित्वा २ . }	इति

(163) “कदि आहाने रोदने च” (I-भादि:-70. सक. सेह. पर.)
 आहाने सर्कर्मकः, अन्यत्राकर्मकः।
 ‘आहाने रोदने कन्देः कन्देः कन्दति कन्दति । वैकल्ये तु तयोर्धात्वोः
 कन्दते कन्दते मितोः ॥’ (श्लो-105) इति देवः। (४०)

^२कन्दकः:-निदका, कन्दकः:-निदिका, चिकन्दिषकः:-षिका, चाकन्दकः:-निदिका ;
 कन्दिता-त्री, कन्दिता-त्री, चिकन्दिता-त्री, चाकन्दिता-त्री ;
 कन्दन्-न्ती, कन्दयन्-न्ती, चिकन्दिषन्-न्ती ;
 कन्दिष्यन्-न्ती-ती, कन्दिष्यन्-न्ती-ती, चिकन्दिषिष्यन्-न्ती-ती ;
 कन्दयमानः, कन्दिष्यमानः, चाकन्दयमानः, चाकन्दिष्यमानः ;
 कन्-कन्दौ-कन्दः ; — — — — —
 कन्दितम्-तः, ^Bकन्दितः-तं, चिकन्दिषितः, चाकन्दितः-तवान् ;
 कन्दः, कन्दः, आकन्दी,^३ चिकन्दिषुः, चिकन्दिषुः, चाकन्दः ;
 कन्दितव्यम्, कन्दितव्यम्, चिकन्दिषितव्यम्, चाकन्दितव्यम् ;
 कन्दनीयम्, कन्दनीयम्, चिकन्दिषणीयम्, चाकन्दनीयम् ;
 कन्द्यम्, कन्द्यम्, चिकन्दिष्यम्, चाकन्द्यम् ;
 ईर्ष्टकन्दः,-दुष्कन्दः-सुकन्दः ;
 कन्दयमानः, कन्दयमानः, चिकन्दिष्यमानः, चाकन्दयमानः ;

-
1. ‘ल्यपि लघुपूर्वति’ (6-4-56) इति जेरयादेशः।
  2. ‘इदितो तुम् धातोः’ (7-1-58) इति तुम्।
  3. ‘सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये’ (3-2-78) इति णिनिः।
- A. ‘ग्रामेयकैनर्गरकैथ लोकैर्नीरक्षयमाणा सह राजकीयैः।
 कर्मनिदवन्द्या प्रकथय्य सैवं तिरोदधेऽनु स्तनयित्वुपयाम् ॥’ वा. वि. ३- ५५.
- B. ‘मनोजगण्डं तमनिदितानं नन्दात्मजं शारदचन्द्रशीतलम् ।
 पराक्रमत्रन्दन कन्दितासुरं संकन्दनकन्दितमीक्षितास्त्रहे ॥’ वा. का. १-१०.